

[Arbejds- og Socialministeren.]

Række Ændringer af de Bestemmelser, der fastsætter, hvornaar den Kommune, hvor den trængende opholder sig, og som derfor maa yde ham Hjælp, kan faa den ydede Hjælp erstattet af en anden Kommune. Disse Bestemmelser er udarbejdet paa Grundlag af en Betænkning, der er afgivet af det staaende Udvalg angaaende Socialreformen.

Under Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting er der foretaget forskellige Ændringer, som jeg nærmere skal gøre Rede for.

I den i Lovforslaget foreslaaede Ændring af Forsorgslovens § 30, hvorefter det sociale Udvalg med Kommunalbestyrelsens Samtykke kan bestemme, at understøttede Personer, hvis Trang skyldes, at de har undladt at udfolde rimelige Bestræbelser for at skaffe sig Arbejde, skal udføre Arbejde for Understøttelsen, er Ordene „understøttede Personer“ ændret til „en understøttet Person“. Hensigten hermed er at understrege, at der skal foretages en individuel Bedømmelse af hver enkelt Persons Forhold. Til den samme Bestemmelse føjes en Regel om, at der vedrørende det Arbejde, der udføres, skal ske Indberetning til Arbejds- og Socialministeren. Saafremt Arbejdet ikke opfylder de i Loven fastsatte Betingelser, kan den til Arbejdsvederlag omsatte Understøttelse ikke anmeldes til Refusion.

Vedrørende Lovens § 57 har der fra kommunale Organisationer været fremsat Ønske om, at der kunde ydes mellemkommunal Refusion og Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond af Udgifterne til Læge, Jordemoder, Begravelse og Medlemskontingenter. Dette imødekommes nu for de tre førstnævnte Transsomraaders Vedkommende, medens man ikke har villet give Adgang til Refusion for Medlemskontingenternes Vedkommende. Som en Slags Modydelse over for Landkommunerne i Anledning af denne Udvidelse af Refusionsretten er det i Ændringen til § 60 som nyt Stk. 3 foreslaaede Tidsrum paa 4 Maaneder, inden for hvilket Forpligtelsen til Opholdskommunerefusion kan gøres gældende over for den tidligere Opholdskommune, nedsat til 3 Maaneder.

Endvidere har man bragt Reglerne i Lovens §§ 235 og 237 om Adgang til forskudsvis Udbetaling af Barnefaderens Bidrag til Udgifterne ved Moderens Barselfærd og hendes Underhold i Anledning af Fødselen i Overensstemmelse med de nye

privatretnlige Regler paa dette Omraade. De Bidrag, der kan paalægges efter de privatretnlige Regler, kan herefter ogsaa udbetales forskudsvis af det offentlige, dog kun inden for Normalbidragenes Rammer og kun, for saa vidt Betingelserne for Forskudsudbetaling i øvrigt er til Stede.

I Ændringsforslagene til §§ 293 Stk. 1, 297 og 307 vedrørende henholdsvis Til lægshjælp til Arbejdsløshedsunderstøttelse, Kommunehjælpens Størrelse og Retsvirkningerne af Kommunehjælpen findes en Regel om, at de kommunale Myndigheder kan drages til Ansvar, saafremt Lovens Bestemmelser ikke overholdes. Man har ændret noget ved Formuleringen af denne Ansvarsregel, saa at det understreges, at Tilsynsmyndigheden i første Række skal paatale det skete og kun, hvis det bliver nødvendigt, skal kræve Ansvar gjort gældende.

I Ændringsforslaget til § 297 er det i Stk. 3 fastsat, at Kommunerne skal foretage en saadan Kontering af Hjælpen, at det kan paases, at den ligger inden for de fastsatte Grænser. Der er her foretaget en mindre Ændring i Regelen om Arbejds- og Socialministerens Adgang til at fastsætte de nærmere Bestemmelser vedrørende Konteringen, men Baggrunden er stadig den, at der gennem Konteringen skal skabes tilstrækkelig Sikkerhed for, at Hjælpen ligger inden for de i Loven fastsatte Grænser.

Vedrørende Retsvirkningerne af Kommunehjælpen er Kravet om, at Kommunalbestyrelsens Beslutning om Fritagelse for Retsvirkninger eller Udskydelse af disse skal ske med $\frac{2}{3}$ Majoritet, bortfaldet. Dette er begrundet med, at Baggrunden for Bestemmelsen ikke har været at gøre det vanskeligt for Kommunalbestyrelsen at dispensere, hvor det er paakrævet, men først og fremmest at skabe Sikkerhed for nogenlunde ensartede Afgørelser i alle Kommuner. Det sidste skulde kunne opnaas derigennem, at saadanne Vedtagelser i et vist Omfang skal godkendes af Amtmanden, saaledes som det ogsaa oprindeligt er foreslaaet.

Angaaende Retsvirkningerne er der endvidere i Ændringsforslaget til § 307, Stk. 2, Nr. 5 om Hjælp ydet til Stadighed foretaget den Tilføjelse, at Hjælpen, for at Retsvirkninger skal indtræde, skal indgaa som en fast og ikke uvæsentlig Del af vedkommendes nødvendige Forbrug.

Yderligere er der i Ændringsforslaget til § 307, Stk. 6, tilføjet en Bestemmelse om, at foruden større Forsørgerbyrder og langvarig Sygdom ogsaa dokumenteret væsent-